

අද හුඟක් අය ආන්මාර්ථකාමීයි.

- රමේෂ් උවයිස්

ඔබ කුඩා කල සිටම කලාවට ඇල්මක් දක්වනවා?

ඔව් මගේ දෙමාපියන් අපේ කලාවට ගොඩක් මුහුණ දුන් අයයි. මගේ පියා M.T.M. උවයිස් නාවික හමුදාවේ සංගීතවේදියෙක් විදිනට වසර 25 කට වඩා නියැලීලා ගියා. මගේ අම්මා වුනත් හොඳ කලා රසිකාවියක්. කොල්ලා කාලේ සංගීත සංදර්ශන අත අරින්නේ නැහැ. ඒවාට ගිහින් පාන්දර ඇවිත් ගෙදරින් ගුරුන් කනවා. ෆිල්ම්වල මංගල දර්ශන බලන් පොරකාගෙන යන්නේ නම් නිලියෝ බලන්න. හවස 6 ඡේ එකට 3 ඉඳලා හෝල් එක පුඟ කැරකි කැරකි ඉන්නවා, විජය, මාලිනි, ශ්‍රියානි, නිවා, ගීතා මුල්ම වතාවට දැක්කේ එහෙම. ඉස්සර අද වගේ ඉන්ටර්නේට් පහසුකම් නැහැ. කැමති සිත්දවක් ලියාගන්නේ රේඩියෝ එකේ පුවාරය වෙතකොට. ඒ සුන්දර අතීතය මතක් වෙතකොට සමහර වෙලාවට ගිනන් යනවා ඒ වගේ හොඳ කට්ටක් කලා ආපු ගමන් මේක.

කලාවට සිත යොමු කලත් අධ්‍යාපනය කටයුතුක් අතපසු කරගන්නේ නෑ?

කලාවට ලැදී ඔව් අධ්‍යාපනයට බාධාවක් වුනේ නැහැ සිත්ද පිස්සුව, චිත්‍රපට පිස්සුව ඔලුවට හලා තිබුනට අධ්‍යාපන කටයුතු හොඳට කරගෙන ගියා. මං හැම අවුරුද්දේම පන්තියේ පළවෙතියා.ඒ වගේම පාසල් කාලේ මම ඉංග්‍රීසි, සිංහල භාෂා දෙකටම ලොකු ලැදියාවක් දැක්වුවා. ගෙදර පරිසරයත් ඒකට බලපාවා. ඉස්සර මම පන්තරවලට සිංහල කෙටි කතා කීපයකුත් ලිව්වා.

ඔබ සම්මානනීය මාධ්‍යවේදියෙක්?

දශක දෙකකට ආසන්න මාධ්‍ය ජීවිතේ ලැබුණු ඇගයීම් බොහොමයි. ඒ අතරින් SIGNIS / OCIC සම්මානය, ශ්‍රී ලංකා ජනමාධ්‍ය සම්මානය, රත්නදීප සම්මානය විශේෂයි.

ඔබ මාධ්‍යවේදියකු ලෙස ගමන් අරඹා පසුකාලීනව සෘජුවම ගායනයට සහ රංගනයට එකතුවෙනවා?

ඔව් මට එහෙම අවස්ථා ලැබුනා කීපයක්ම ඒත් ඒ කිසිවක් මම හොයාගෙන ගිය දේවල් නෙමෙයි. මෙහා ස්ථිර තුළින් රචම මාව හඳුනාගත්වා, අදටත් මිනිස්සුන්ට මාව මතකයි.

කඩවසම් රමේෂ් දිගටම රංගනයෙන් ඉදිරියට යයිද ?

අනේ නැහැ. දෙයියනේ කියලා මේ කරන ටීක පුළුවන් කල් කරගෙන යනවා.

එළා සහ අද කලාශිල්පීන් අතර වෙනස?

ඇත්තටම බොහෝ විට ආකල්පමය වශයෙන් වෙනස්. ඒක කාලයත් එක්ක සිදුවන වෙනසක් වෙන්නත් ඇති. අද සමාජයේ කාර්ය බහුලත්වය සහ තරඟකාරීත්වය මත බොහෝ ඇත්තන් ආන්මාර්ථකාමීවෙලා එත් එහෙම නොවන අයත් ඉන්නවා.

කාර්ය බහුලත්වය සමඟ Stress එකට රමේෂ් මුහුණ දෙන්නේ?

කාමරේ දොර වහගෙන පැයක් විතර සිත්ද අහලා, සිත්ද කියලා එළියට ආවහම හිත යථා තත්වයට පත්වෙනවා. ඒක මට භාවනාවක් වගේ ප්‍රතිදීපකාරයක්. බලාපොරොත්තු නොවී අපි හිතට එකඟව වැඩ කළාමත් Stress, දුක, වේදනාව අඩු වෙනවා.

ඉදිරි බලාපොරොත්තු ?

මනුස්සයක් හැටිය මගේ ජීවිතේ රඳනු - දැවුණු තැන් සතුටු වුණු තැන්, එපා වුන තැන් තියෙනවා. මගේ ජීවිතේ සුවිශේෂී අත්දැකීම් ඉඳලා හොඳ කතාවක් සිංහලෙන් ලියන්න ලොකු ආසාවක් මට තියෙනවා. එ සඳහා කාලය හොයා ගන්න ඔරහ කරනවා. අපි හැමදාම ජීවත් වෙන්න ඇවිත් නැහැ.ඒ හිසා ඉන්න ටීක කාලෙදී කලාවත් එක්කම ආදරෙන්, සුභදාව ජීවත් වෙන්න පුර්වක කරනවා.

බුද්ධිති ජයවර්ධන